

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת שופטים תשפ"ו

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

על פי שנים עדים או שלשה עדים. (יז ו) איתא
בתיקוני הזוהר, שצריך כל אחד מישראל שיהיו בו
תמיד שני אותות, בחול אות ברית מילה ואות
תפילין, ובשבת אות ברית מילה ואות שבת,
ושמעתי מכ"ק אבי אדוני מורי ורבי הטעם, משום
דאדם בעולם הזה הוא כאבדה כמאמר הכתוב
(תהלים קיט) תעיתי כשה אובד וגו'. ואבידה
מחזירין לבעלים בסימנים, ושני סימנים הוו כסימן
מובהק דהוא דאורייתא, ועל כן על ידי שני אותות
שהם שני סימנים יכול אדם המבקש למצוא
אבידתו, היינו את עצמו מהיות עוד נאבד: (שם
משמואל פרשת ויקהל)

תמים תהיה עם יי אלהיך. (יח יג) כתיב בפרשת
מילה שניתנה לאברהם אבינו ע"ה התהלך לפני
והיה תמים. כי בעולם הזה אין נמצא השלימות כי
הטבע מכסה הפנימיות וכמו כן הערלה באדם,
ובהסרת הערלה בא אברהם אבינו עליו השלום אל
התמימות, וכן הוא כפי מה שיוצאין מן הטבע זוכין
אל השלימות וזה ניתן לבני ישראל הנהגה עליונה
שלמעלה מן הטבע, והנה הגוים אל מעוננים
וקוסמים ישמעו כי הם תחת הטבע לכן חכמות
שלהם מצד הטבע, אבל אתה לא כן נתן כי הנהגת
בני ישראל למעלה מן הטבע בכח התורה ולכן כל
כח אדרבא על ידי ביטול הטבע נתחזק כחם, וכמו
שחכמת האומות והתחזקם בכח הטבע כי זה
קיומם, כמו כן כחם של בני ישראל בביטול הטבע:
(שפת אמת)

איש הירא ורך הלבב. (כ ח) ופירש רבינו בחיי, פי'
האיש הירא להכות ורך הלבב לסבול מכות, ולפי
זה יש לפרש מה שאומרים בהרחמן לברית מילה,
דהכוונה על הרך הנימול שעל ידי המילה ניתן בו
כח לעמוד נגד נסיוני הזמן ולידע האיקך להכות נגד
עוברי עבירה מחללי ה' ורך לבב לסבול מכות קאי
על מכות המגרה ומסית לחטוא והמילה מתקנת
רכות הלב לעמוד כנגדו ולנצחו והבן: (חיים לכל חי)

כל פסיעה לברית מילה נברא מלאך

באחת הנסיעות לאוקראינה לברית של תינוק
בעיר לבוב, נחתנו בעיר הבירה קייב בשעה 8:30
בבוקר ומשם ברכב נסיעה של 6 שעות רצופות
בנסיעה מהירה, הגענו ללבוב (לעמברג) למקום
הברית בשעה 15:30, בברית היינו בערך חצי
שעה, וחזרה בנסיעה מהירה של 6 שעות עד קייב
להספיק טיסה של הלילה בשעה 10:55, הנהג
התפלא מה המהירות ומה עשינו בלבוב חצי
שעה, הרי הגענו לבנין רגיל מבחוץ, ואין שם
קבר? אמרתי לו שבאתי לקיים מצוות השם
להכניס תינוק בבריתו של אברהם אבינו,
כסממן היהודי, וכמה שהמצוה יותר קשה כך
השכר יותר גדול, [והשמחה שלי היא שמכל
פסיעה לברית מילה נברא מלאך], הנהג הרהר
רגע ואמר שגם הוא יהודי ובנסיבות
הקומוניסטים הוא לא שומר על היהדות וגם לא
נימול, השתתפתי בצערו וכאבו ואמרתי לו
שלעולם לא מאוחר ותמיד ביכלתו לחזור לכור
מחצבתו, (חומר למחשבה) ואכן בנסיעה הבאה
לאוקראינה זכינו להכניסו בבריתו של אברהם
אבינו, ונקרא שמו בישראל אלכסנדר סנדר.
בתיקוני זהר מחשיב את ההליכה לברית מילה
כהליכה למצוה, כלומר שכל מי שהולך לברית
נחשב לעושה מצוה, בסיפור הנ"ל ראינו
שההליכה למצוה הוא לא רק עבור מצוה זו
בלבד אלא שעוד הוסיף להביא עוד מצווה
וכנאמר בפרשה זו צדק צדק תרדוף,
כשמקיימים מצוה אחת זוכים לעשות ולקיים
עוד מצוות.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי ה' ונחלתו יאכלון. (יח א) עם ישראל אשי ה'. ס"ת מילה, כי על כן הבדיל ה' את שבט לוי לשרתו ולעבוד אותו ולהיות מורים ושופטים בשביל שלא פגמו בריתם ועל כן יאכלון אשי ה' וגו': (טהרת יום טוב)

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך. (טז יח) על פי מה שכתוב ונתן לכהן הזרוע כו'. הביא בעוללות אפרים (מאמר תמוז) דורשי רשומות אמרו הזרוע כנגד היד שנאמר ויקח רמח בידו. לחיים כנגד תפילה שנאמר ויעמוד פנחס ויפלל. והקיבה כמשמעו וכן הוא אומר ואת האשה אל קבתה. ונראה לי על פי מה שכתב בזה"ק (ח"ב קי:) לגבי מזבח, חתם אות ה' הרשת וכו', ולגבי דבורה אות וא"ו ותשר כו'. ולגבי תשרי אות יוד דהיא הוא דשמה קדישא, ואמרתי לפרש על פי מה שכתוב שיעקב הכין את עצמו לדורון ולמלחמה ותפלה כמו שכתבתי במקום אחר, כמו כן לענין ברית מילה דורון הוא הילד שמקריבו כמו קרבן ועושין לו יסורין, והמילה בעצמה דחריב פיפיות וכו' הוא במקום מלחמה, ותפלה היא על ידי כוונת המוהל שעל ידי כן הילד מקבל נשמה קדושה שיוצא מחול לקודש והיא היסוד לכל התורה ומצות, ולכך נקרא שער, שעל ידי המילה נכנסין לתורה ומצות, וזה שכתוב משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח. כמו שכתוב כורתי בריתי עלי זבח. ונתן לכהן הזרוע מה שפועל בהיד בגשמיות וגם הלחיים על ידי התפלה וגם הקיבה שהוא הולד שמלין באותו מקום שנקרא באשה קיבה, וזה שכתוב שופטים ושוטרים כו'. דהיינו מדת היראה וקבלת עול מלכות שמים תתן לך בכל שעריך על ידי מצות ברית מילה, ועל ידי כן ושפטו וכו'. תזכה לטובות הרבה כמו שכתבתי לעיל: (מראה יחזקאל)

וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח. (יח ג) לרמז על המילה שנקרא זבח וכו', ולכן לפי שהם שומרי הברית זה משפטם שמגיע להם הזרוע והלחיים: (טהרת יום טוב)

על פי שלשה עדים יקום דבר. (יז ו) על פי שלשה עדים, ס"ת מילה, כי יש לכל ישראל שלשה עדים והם שלשה אותיות אות ברית קודש אות תפילין אות שבת: (טהרת יום טוב)

ובאמת העולם צריך תמיד לשני בריתות, אז מוכרח הקדוש ברוך הוא להזכיר בריתו שכרת עם נח ובניו ואחר כך עם אברהם יצחק ויעקב והוא ברית אבות, ונודע מדברי הזוה"ק (ח"ב סו:) שהקשת מרמז על אות הברית, וכן הוא בדברי הרב ז"ל (בליקוטי תורה פרשת תבוא ובליקוטי שמואל דרוש יהונתן דוד עיין שם) ולזה אמר את קשתי נתתי בענן וגו'. כלומר כשראה בענן שחס ושלום אין בישראל כי אם אות הקשת אות ברית קודש אז וראיתיה לזכור ברית עולם להזכיר ברית אבות, אבל אם חס ושלום כשגם זה מתבטל מישראל אז תמה זכות אבות גם כן לצד שנחסרו מלהיות שני אותות בשום פעם, וזה שהשיב הקדוש ברוך הוא לאברהם (מנחות נג:) בחורבן בית המקדש, (ירמיה יא) ובשר קודש יעברו מעליהם. כי אז חס ושלום לא יחנן ה' צבאות ומוכרח להיות שליטת הקליפות ונעשה הגלות, ואמנם גם בגלות המר צריכים להאותות שלא יכלו ישראל מכל וכל חס ושלום, ולזה רמז הכתוב כאן ואמר על פי שנים עדים או שלושה עדים יומת המת וגו' כי האותות האלה עדים הם עדות לישראל שהם עבדי ה' מרושמים בחותמו...ועל כן על פי שנים עדים הנרשמים בכל יום ויום בישראל או שלושה, כי לעולם שלושה הם מרחוק מצד בחינת הממוצע שרומז גם כן על השלישי הנחסר, יומת המת. כי הקליפה נקרא מת כנודע שעיקר המיתה מהם הוא ובהם, ובעדים הללו ונכנע כח המת (ששבירתן זו מיתתן כידוע) באופן שלא תוכל הקליפה לשלוט בישראל לכלותם חס ושלום, לא יומת על פי עד אחד. כלומר כי בעד אחד לבד והוא באות אחד לא יומת הקליפה וחס ושלום תתגבר כוחה להתגבר על שונאי ישראל חלילה, ואכן כי חכמינו זכרונם לברכה אמרו (שבועות מ.) בפסוק (יט טו) לא יקום עד אחד באיש וגו'. אבל קם הוא לשבועה, ורומז לדברינו שהוא מצטרף עם הברית והשבועה שנשבע הקדוש ברוך הוא לאבותינו, וראיתיה לזכור ברית עולם. ועל כל פנים יוכנע הקליפה שלא תעמוד לכלות תבל ויושבי בה, אבל בשנים ושלושה עדים יותר טוב ויפה שיומת המת על ידיהם לגמרי אם היינו מקיימין אותן כראוי, ועל כל פנים לפי ערך קיומן כן הוא ממתין מעט מעט עד אשר לנצח יאבדו, ובפרט על ידי הצדיקים הגדולים שבכל דור שהמה מכניעים אותן בכל יכולתם באותות האלה כדבר האמור: (באר מים חיים)

צדק צדק תרדוף למען תחיה וירשת את הארץ. (טז כ) גם השומר אחר כך בריתו מלטמא נקרא צדיק כענין יוסף הצדיק, וראוי לאדם לרדוף ב' מיני צדק הנזכרים, הראשון המילה עצמה, שנית שמירתה מלטמא, וזה שאמר צדק צדק תרדוף. כי על ידי כך תחיה ויוסיפו לך שנות חיים. חזרתי לומר כי מצוה זו יש לה גם ב' מיני שכר והם למען תחיה בעולם הזה, וגם כי וירשת את הארץ לעתיד ארץ החיים, כמו שאמרו בספר הזוהר על ועמד כולם צדיקים במצות מילה אז לעולם יירשו ארץ החיים עולם הבא כמו שקדם לזה מאמרם ז"ל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כולם צדיקים: (עץ הדעת טוב לר' חיים ויטאל)

פתח רבי אילאי ואמר, תמים תהיה עם יי אלהיך. מה בין תם לתמים, באברהם כתיב (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. יעקב דאשתלים יתיר כתיב ביה (שם כה) ויעקב איש תם. אמאי אקרי איש תם, בגין דלא אשתאר ביה פסולת כלל דהא פריעה הוה ביה: (זוהר הקדוש פרשת שלח)

תמים תהיה עם יי אלהיך. (יח יג) כדי להיות עם ה' צריך מקודם להיות שלם - נימול, כן הביא הזוהר הקדוש (פרשת שלח)...ואמר רב מתיבתא, בכל אתר דכתיב תמים, דרשים ברשימו קדישא באת קיימא דברית, אצל

נח נאמר, תמים היה בדורותיו. ובגין דנטר ברית, אקרי תמים בדורותיו, מה דלא הוו כלהו הכי, דאינון מחבלן ארחייהו, ועל דא כתיב את האלהים התהלך נח. וכי מאן יכיל למיהך עמיה, אלא כל מאן דנטיר ברית קדישא אזדוגת ביה שכינתא ושריאת עליה ובגין כך (דברים יח) תמים תהיה עם יי אלהיך. תמים תהיה. ולבתר, עם יי אלהיך. בזווגא חדא דכיון דנטיר ברית דא, עם יי להוי ולא אתפרש מניה: (זוהר פרשת שלח)

כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמך לשרת. (יח ה) ופירש רש"י לעמוד לשרת. מכאן שאין שירות אלא מעומד, נראה כיון דילד הנימול כקרבן הוא, לכך האב והמוהל כשמברכין צריכין לעמוד, כמו שכתב בשו"ע (טור יורה דעה סימן רס"ה) דהמוהל ככהן המקריב הוא וכהן העובד מיושב באזרה, מדכתיב לעמוד ולשרת. והאב נמי כיון שמביא קרבן צריך לעמוד שם, כדאיתא בספרי (פרשת פנחס) תשמרו. שיהו כהנים ליום וישראלים עומדין על גביו, מכאן למדו ותקנו מעמדות: (תורת חיים סנהדרין פט:)

מי האיש הירא ורך הלבב. ופירשו חכמינו זכרונם לברכה, (סוטה מג:): הסח בין תפילין של ראש לתפילין של יד, עבירה הוא בידו וחוזר עליה מעורכי המלחמה. ונראה לפרש על פי מה שמובא בספר ידות אפרים (בשם הגאון רבי יוסף שאול נאטאנזאהן ז"ל) על מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (מנחות לו:). הסח בין תפילין של ראש לתפילין של יד עבירה וחוזר עליה מעורכי המלחמה, הכוונה, דתפילין של ראש מורה על המחשבה וכוונת הלב, ותפילין של יד מורה על המעשה, ולרמז שאין די לאדם אם עובד רק בשכלו כי אם צריך לעבוד גם בפועל, והראיה הוא ממלחמה, שאף על פי שיש כאן שר צבא חכם גדול, ובתחבולות יעשה מלחמה, אף על פי כן צריך הוא לאנשי חיל העומדים בחרב ובחנית. וזה כוונת הסח ומפסיק, היינו שרוצה לחלק בין של ראש לשל יד, עבירה הוא בידו וחוזר עליה, שצריך לחזור מדעתו זו, מעורכי המלחמה, שגם שם ההכרח היא למעשה בפועל, וממנו ילמד למצוות ומעשים טובים. והנה, כשהאב צריך לחנך את בנו, הוא מסתפק ברצונו הטוב שרוצה ללמוד עמו, ורוצה לחנך את בנו למצוות ומעשים טובים, וכן שרוצה להשיאו אשה, אלא שקשה לו ודוחה בכל מיני אמתלאות, ומצדיק את עצמו שמספיק הרצון הטוב, וכמאמר חכמינו זכרונם לברכה, (שבת סג:). חישב עצמו לעשות מצוה ולא עשה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשה. וכן יש לפרש את הבקשה שמתפללים בכל יום, ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל... לשמור ולעשות ולקיים. למה מזכירים ולקיים, הרי כבר הזכירו לשמור ולעשות, אלא שהבקשה היא שגם נקיים בפועל ממש את המצוה, ולא נסתפק במה שמעלה עליו הכתוב כאילו עשה. ולכן במילה מברכים את האב, כשם שנכנס לברית, כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים. שהכוונה כשם שנכנס לברית, בפועל, שהרי אם לא מל לא קיים את המצוה, כן יכנס לתורה ולמצוות בפועל ממש. וכן יש לבאר מה שאומרים בברכת הרה"ק ר' יוסף ב"ר יוסף (פני יהושע מגיני שלמה) זצ"ל. והכוונה שיהו בפועל ידיו ולבו לה' ולא רק ברצון טוב. וכן יש לדייק מהחינוך שכתב, והעם הנבחר, חפץ השם יתברך להשלים תכונתו, ורצה להיות ההשלמה על ידי האדם ולא בראו שלם מבטן, לרמוז אליו, כי כאשר תשלום צורת גופו על ידו, כן בידו להשלים צורת נפשו בהכשר פעולותיו: (ע"פ הספר ברכת אברהם)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

הרה"ק ר' שלמה חיים בהרה"ק ר' ישראל מסאדיגורא ת"א זי"ע	יום ראשון כ"ו מנ"א
הרה"ק ר' יואל בהרה"ק ר' חנניה יו"ט מסאטמר זי"ע	
הגאון ר' יהושע ב"ר יוסף (פני יהושע מגיני שלמה) זצ"ל	יום שני כ"ז מנ"א
הרה"ק ר' מנחם נחום דב בער מסאדיגורא זצ"ל בהרה"ק ר' שלום יוסף מרוז'ין זי"ע	
הגאון ר' נפתלי צבי יהודה ב"ר יעקב ברלין (הנצי"ב מוואלוז'ין) זצ"ל	יום שלישי כ"ח מנ"א
הגאון ר' שמואל ב"ר צבי הירש סלאנט (רבה של ירושלים) זצ"ל	
הרה"ק ר' יוסף מאיר ממכנובקה בהרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מסקווירא זי"ע	יום רביעי כ"ט מנ"א
הרה"ק ר' אברהם דב בהרה"ק ר' נחום מרחמיסטריווקא זי"ע	
הרה"ק ר' אליעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם מסקולען זי"ע	
הרה"ק ר' ישראל בהרה"ק ר' יצחק מבוואן לייפציג זי"ע	יום חמישי א' דראש חודש אלול
רבי יצחק בר ששת (הריב"ש) זצ"ל מחכמי ספרד תלמיד הר"ן	יום שישי א' אלול
הרה"ק ר' אברהם יעקב מבאיאן למבערג בהרה"ק ר' יצחק זי"ע	
הרה"ק ר' אליעזר (דמשק אליעזר מוויזניץ) בהרה"ק ר' ישראל מוויזניץ זי"ע	שבת קודש ב' אלול
הרה"ק ר' ישראל אלעזר (מקוזניץ) בהרה"ק ר' ירחמיאל משה זי"ע	

סיפורי צדיקים ליומא דהילולא בשבוע זה

דמעות של שמחה: הרב הקדוש בעל ויואל משה זי"ע אמר, שהדמעות של הרך הנימול בשעת הברית אינו משום צער לבד, רק הם דמעות של שמחה, שזוכה לגילוי אליהו הנביא בזכות שנשפך דמו על קדושת השם על ידי יסורין של אהבה במסירות נפש עבור כבוד שמים: (פאר דוד)

הקפדה על מנהגים: סיפר הרב זרח שפירא ז"ל כאשר בא אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל לאמריקה, כיבדתיו בסנדקאות אצל נכדי והמוהל היה מחותני אף הוא סבו של הרך הנימול, אמר המוהל אל הסנדק ישב נא רבינו על השולחן, שאל הסנדק למה, אמר המוהל כך הוא המנהג אצלנו כדי שלא יצטרך המוהל להתכופף, אמר הסנדק אני לא אכופ ראשי למנהגי אמריקה ולא אשב על השולחן כי אם על כסא אליהו ויצא האדמו"ר בחרי אף, רץ אחריו ר' זרח ובקשו לחזור ויביא כסא במקום השולחן ולא רצה לחזור: (בית ישראל השלם)

הברית כשתינוק נולד אחרי השקיעה: סיפר הרב דוד משה בראווער נ"י שמעתי מהגה"צ מפאיע זצ"ל ששאל את מרן הדברי יואל מסאטמער זי"ע, למה כשנולד בן בערב שבת קודש אחר השקיעה מורה לעשות הברית מילה אחר שבת, הלא נקטינן להלכה כהרבנו תם שעד צאת הכוכבים הוא יום גמור, והשיב מרן זי"ע, אידן זיצען שוין אין בית המדרש און זאגען שיר השירים וכו' [יהודים כבר אומרים שיר השירים בבית הכנסת] ועוד, והוא העיקר, שאין לו קבלה מאביו זצ"ל האידן שהתנהג בשאלה כזה, על כן הוא מחמיר בזה: (קובץ גינת ורדים)

הסנדק הביא מצות וכך כולם משתתפים בסעודת הברית: סיפר הר"ר דוד משה בראווער נ"י, שמעתי מהרה"ג ר' נתן יוסף מייזעלס ז"ל שסיפר, שבעת שהכניס את בנו הר"ר יקותיאל יחזקאל נ"י לבריתו של א"י"א בחול המועד פסח, אמר אז למרן הדברי יואל מסאטמער זי"ע שהיות שמנהג ישראל הוא בפסח שאין אוכלין אצל אחרים כלום, [מען מישט זיך נישט] ולא יאכלו הקרואים אצל הסעודת ברית, על כן יתן לו מרן זצ"ל מצות און מיטן רבי"ן מישט זיך דער עולם ועל ידי זה יוכל לעשות סעודת ברית, השיב לו מרן זי"ע אני צריך ממילא ליתן להסעודה כיון שאני הסנדק על כן אתן המצות להסעודה וכן הוה: (קובץ גינת ורדים)

מציצה בפה דוקא אפילו שידחו את הברית אחר יום השמיני: בסעודת ברית מילה בעיר בארא פארק אצל בן הנולד להרה"ג ר' שלמה פיגא ז"ל משגיח דישיבת שערי יושר נתכבד רבינו מסאטמאר זצוק"ל בסנדקאות, והיה שם הגאון רבי אברהם יפה זצ"ל ראש ישיבת בית יוסף והגאון רבי אברהם קאלמאנאוויטש זצ"ל ראש ישיבת מיר והגאון רבי יצחק הוטנער זצ"ל ראש ישיבת ר' חיים בערלין ועוד, לאחר הברית בעוד שרבינו מדבר עמהם בדברי תורה בא אחד בשאלה לרבינו היות שאשתו היולדת בן זכר הנולד למזל טוב היא עדיין בבית החולים והרופא אינו מניחה לצאת מבית החולים ליום השמיני זמן הברית ובבתי החולים אינם מניחים לקיים מצות מציצה בפה רק בכלי, ועל כן בא בשאלה אם יסכים לעשות המציצה בכלי ובזה יתקיים הברית ביום השמיני או שידחה המילה עד שתבא לביתו ואז יקיים המצוה כתיקונו מציצה בפה אבל יהיה המילה שלא בזמנו, והשיב רבינו דבוודאי צריכין לדחות המילה עד שתבא לביתה כדי לקיים המצוה כתיקונו מציצה בפה, וקם אחד מהראשי הישיבות וטען לרבינו הלא מצות עשה בתורה הוא למול ביום השמיני ואיך כבודו דוחה אותו והשיב לו רבינו והאיך כבודו דוחה מצות מציצה וממשיך רבינו לשאול אותו, תאמר נא בעירכם בעיר ליטא איך קיימו מצות מציצה בכלי או בפה והשיב בפה שוב שאל אותו רבינו והאיך עשו בשבת המציצה בפה או בכלי והשיב בפה וטען רבינו תשובה ניצחת דאם כן לפי דבריכם דבדיעבד גם במציצה בכלי נתקיים המצוה נמצא דאבותיכם ורבותיכם חללו את השבת במה שקיימו מצות מציצה בפה בשבת דכידוע דעל ידי מציצה בפה מוציאין הרבה יותר דם מכשעושין המציצה בכלי ונמצא דיש בזה יותר חילול שבת כשעושין מציצה בפה ולפי דבריכם דיוצאין גם במציצה בכלי נמצא דהם חיללו את השבת ללא צורך ואיך היו עושין כן בשבת מציצה בפה הרי מזה ראינו מוכרחת דרבותיכם סברי דאי אפשר לצאת אפילו בדעיבד המציצה על ידי כלי וצריך להיות המציצה בפה דווקא ועל כן שפיר קיימו מציצה בפה גם בשבת ואם כן כמו כן דכדי לקיים מצות מציצה בפה דוחה גם את יום השמיני: (תורת התמרים)

לומר מזל טוב ליולדת אחרי הברית: אני מעיד שבעיני ראיתי לכ"ק אדמו"ר הגאון הקדוש ראש כל בני הגולה מסאטמאר הי"ו, שפעם היה סנדק אצל בעל הבית אחד בדעברצין בשנת תשי"ד לפ"ק, ממש קודם העמדת הגעטטא על ידי הרשעים ימח שם, [שם הבעה"ב היה מו"ה יודל קרויס ז"ל] ואחר הסעודה קודם שעזב הבית ראיתי שעושים לו דרך לחדר שהיולדת היתה שם ועמד על פתח הבית ולפנים לא הלך, ואמר בקול מזל טוב מזל טוב, ואפשר שהוסיף עוד איזה תיבות של ברכה בלשון אידיש, אבל את זה אינני זוכר בבירור: (שו"ת באר משה)

למה בברכות כדי שיוכלו להרגיע את התינוק: הרה"ק ר' אליעזר מוויזניצא בעל דמשק אליעזר הוזמן פעם להיות סנדק לתינוק נכד לבית ויזניץ ולבית בעלזא, והגה"צ ר' מרדכי רוקח זצ"ל מבולגריי כובד לומר את הברכות, לאחר סיום הברכות אמר לו רבנו, כי בויזניץ נוהגים לומר את הברכות של הברית במהירות כדי שיוכלו להוליך מהר את התינוק אל אמו לאכול ויירגע מכאביו: (בעל דמשק אליעזר)

בזכות הסעודה לא יאונה רעה בבית: בהתגורר הרה"ק בעל הדמשק אליעזר זי"ע בעיר טמשוואר, השתתף רבנו בסעודת ברית שנערכה אצל תלמיד חכם אשר שיכל לפני כן ילד קטן, בעת הסעודה אמר רבינו דברי תורה ובין היתר אמר, לחם רמז לסעודה, על דרך הכתוב, מדוע לא בא ישי תמול גם היום אל הלחם, לח"ם ר"ת להשיב חמתו מהשחית, היינו על ידי הסעודה הזו ישיב ד' חמתו ולא תאונה יותר שום רעה בבית זה, בעל הברית התעודד מאד מדברי קדשו: (דמשק אליעזר)

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציתכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יצחק ב"ר יעקב דובאוויק ז"ל נלב"ע י"ז מנ"א. ת.נ.צ.ב.ה.